

תקון ארבעים ושלשה

ליל ב' בניסן

ע"י תקון השכינה יינצל מב"י ממות

וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה אֲלֵינָּה ה' אֲמִירָן
 הַדְּבָרוֹת שֶׁבְשֵׁמֶאל. וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגְּדוֹל
 - אֲלוֹ חֲמֵשׁ הַדְּבָרוֹת שֶׁבְיָמִין. וְזֶה סוּד,
 ה"ה ה"ה¹ [שְׁנֹאמַר:] מְזָה וּמְזָה הֵם
 פְּתוּבִים² (שְׁמוֹת לִבְטוֹ). ו"ו [שֶׁבְשֵׁם ב"ן],
 זֶה שְׁעוֹר הַלּוּחֹת, שֶׁהָיוּ שֵׁשֶׁה טַפָּחִים.³
 בְּסוּד זֶה, לּוּחֹת הָאֶבֶן (שָׁם, כְּרִיב) הֵם
 בְּכַחֲשֵׁי ב"ן: יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה. יו"ד
 [שֶׁבְשֵׁם, הוּא אוֹתִיּוֹת] דְּיוֹ, אֵשׁ שְׁחוּרָה
 עַל גְּבֵי אֵשׁ לְבָנָה.⁴ אֵשׁ שְׁחוּרָה, זֶה כְּתוּב
 שֶׁהוּא שְׁחוּר, בְּיָחַם לְעֵלֶת כָּל הָעֲלוֹת.
 וְעוֹד, אֵשׁ שְׁחוּרָה - כְּתוּב, וְזֶה קִמְצָן. אֵשׁ
 לְבָנָה - חֲכָמָה, וְזֶה פִתְחָה.⁶ וְעוֹד, אוֹתִיּוֹת

וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה אֲלֵינָּה ה' אֲמִירָן
 דְּשִׁמְאֵלָא. וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגְּדוֹל אֲלֵינָּה ה'
 אֲמִירָן דְּיָמִינָא. וְרָזָא דָּא ה"ה ה"ה, מְזָה
 וּמְזָה הֵם פְּתוּבִים (שְׁמוֹת לִבְטוֹ). ו"ו דָּא
 שְׁעוֹרָא דְּלוּחֹת שֵׁשֶׁה טַפָּחִים, בְּרָזָא דָּא
 לוּחֹת הָאֶבֶן מְסֻטָּרָא דְּשֵׁם ב"ן יו"ד
 ה"ה ו"ו ה"ה. יו"ד דָּא דְּיוֹ, אֵשׁ
 שְׁחוּרָה עַל גְּבֵי אֵשׁ לְבָנָה. אֵשׁ שְׁחוּרָה
 דָּא כְּתוּב דְּאִיהוּ אוּכְמָא לְגַבֵּי עֵלֶת כָּל
 הָעֲלוֹת. וְעוֹד, אֵשׁ שְׁחוּרָה כְּתוּב וְדָא
 קִמְצָן. אֵשׁ לְבָנָה חֲכָמָה וְדָא פִתְחָה. וְעוֹד,

1. שבשם ב"ן, מילוי הה"ן: יוד, הה, וו, ה"ה.

2. וא"כ הם כפולים, כמו ה"ה ה"ה.

3. ע"י נדרים לח ע"א; בבא בתרא יד, ע"א; אדיר במרום עמ'.

4. ע"י זהר יתרו ח"ב, פד, ע"א: "א"ר יצחק אורייתא אתיהיבת באשא אוכמא על גבי אשא חוררא לאכללא ימינא בשמאלא"; שם משפטים קיד, ע"א; שם בהעלותך קנד, ע"ב: "ואשא אוכמא על גבי אשא חוררא בתרי אשי אשתכח אורייתא".

5. ע"י ת"ז ז, צ, ע"ב: "וְחֻוְרוֹ וְאוּכְמוֹ, תְּרוּיָהוּ אֲשַׁתְּכֹחוּ מִכְּתָרָא עֲלָא. אוּכְמוֹ מִלְּבַר וְחֻוְרוֹ מִלְּגוֹ. ועליה אתמר (איוב לז, כא) ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים. וכתוב אחר אומר (תהלים יח, ב) ישת חשך סתרו. והא אוקמוהו חבריא. אוכמו נוקבא לחוורו (נ"א אוכמא לנוקבא חורא לגברא). ואורייתא מתמן איהי חורו מלגאו אוכמו מלבר"; ת"י ע', קלה, ע"ב: "ועוד... כתר עילאה אל"ג דאיהו אור קדמן אור צח מצוּחצח, איהו אוכמ קדם עילת כל העלות".

6. ע"י ת"ז ת"י ע', קכט, ע"ב.

נְקִרְאוֹת מִתּוֹךְ סֵפֶר, וְזוֹ הַשְּׂכִינָה שְׁהִיא סֵפֶר, וְזוֹ סֵפֶר תּוֹרָה.

אֲתָנּוּן אֲתִקְרִיאֲנָן מִגּוֹ סֵפֶר, וְדָא שְׂכִינְתָא דְאִיהִי סֵפֶר, וְדָא סֵפֶר תּוֹרָה.

וְהָנָה מְטַטְרוּ"ן שְׂרָא רַבָּא אֲתִי פְתַח וְאָמַר, ר' ר' פְּתִיב לְפָנֵי שְׁמֹשׁ יְנוּן שְׁמוֹ (תְּהִלִּים עב יז). הַכָּא רְזָא עֲלָאָה. תָּא חֲזִי ה' אֹר אֲנֹן לְקַבְּלִיהוּ ה' חֲשָׁךְ. דָּא יְדָא יְמִינָא וְדָא שְׂמָאֲלָא. כְּדִין וְתָרַם כְּרָאִים קְרַנִּי (תְּהִלִּים צב יא). מִתְמָן וּלְהִלָּאָה יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר (כְּרָאשִׁית א ג). בְּהָהוּא זְמַנָּא שִׁירוֹ לְה' שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה (תְּהִלִּים צח א) דָּא נְהִירוֹ דְּחֻכְמָה סְתִימָאָה בְּכ"ב אֲתָנּוּן, דְּאֲתָמַר בְּהוּ ב"ד יְבִרְךָ יִשְׂרָאֵל לְאֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה (כְּרָאשִׁית מ ח כ). אֲבָל נִפְלְאוֹת, נ' פְּלָאוֹת. וְרְזָא יְנוּן שְׁמוֹ אֲלִין דְּגִים דִּימָא דְלִית עֵינָא בִּישָׂא שְׁלִיט בְּהוּ, וְרְזָא דָּא עֵינָא פְּקִיחָא. דְּבִאֲתַר דְּעֵינָא דָּא אֲשַׁגַּח לִית עֵינָא בִּישָׂא שְׂרִיא תְמָן. בְּהָהוּא זְמַנָּא הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וְזָרְעֵ קְדָשׁוֹ (תְּהִלִּים צח א) דָּא מְשִׁיחַ בְּן

וְהָנָה מְטַטְרוּ"ן הַשֵּׁר הַגְּדוֹל בָּא, פְּתַח וְאָמַר, רְבִי רְבִי, כְּתוּב: לְפָנֵי שְׁמֹשׁ יְנוּן שְׁמוֹ (תְּהִלִּים עב יז). כָּאן יֵשׁ סוּד עֲלִיוֹן. בָּא וְרָאָה, חֲמֻשָּׁה אֹר הֵם [הַמְּזוּכָרִים בְּתַחֲלַת פְּרֻשַׁת בְּרָאשִׁית], כְּנֶגְדָם [יֵשׁ] חֲמֻשָּׁה חֲשָׁךְ. וְזוֹ [ה' אֹר] יְד יְמִין, וְזוֹ [ה' חֲשָׁךְ] יְד שְׂמָאֲלָא. אֹז: וְתָרַם כְּרָאִים קְרַנִּי (תְּהִלִּים צב יא). מְשֹׁם וּלְהִלָּאָה [לְעֵתִיד לְבֹא]: יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר* (כְּרָאשִׁית א ג). עַל אוֹתוֹ וְזֶמֶן [כְּתוּב]: שִׁירוֹ לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה (תְּהִלִּים צח א), זֶה אֹר שֶׁל חֻכְמָה סְתִימָה בְּכ"ב אוֹתִיּוֹת, שְׂנַאֲמַר עֲלֵיהּ: ב"ד יְבִרְךָ יִשְׂרָאֵל לְאֱמֹר יְשִׁימְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה (כְּרָאשִׁית מ ח כ). אֲבָל נִפְלְאוֹת - נ' פְּלָאוֹת. וְסוּד: יְנוּן שְׁמוֹ (תְּהִלִּים עב יז) - אֵלּוֹ דְּגִים שְׂבִיבִים¹⁰ [הַתְּרַגּוּם שֶׁל דְּגִים הוּא נֹוּי], שְׂאִין עֵין רְעָה שׁוֹלְטַת בְּהֵם, וְזוֹ סוּד עֵין פְּקוּחָה [זו עֵין שֶׁל אֲרִיךְ אַנְפִּין].¹¹ שְׂבִיבְקוּם שְׂעֵין זו

7. עי' זהר יתרו ח"ב, ע, ע"א.

8. יהי אור (בימין) ויהי אור (בשמאל). בימין ובשמאל יהיה אור.

9. עי' זהר סוף ח"א סי' כה, יג, ע"ב; השמטות הזהר רסא, ע"ב: "בג"כ נפלאות - נ' פלאות, חמשיין פלאות דהא נ' תרעין דבינה פתח קב"ה לאפקין לו מתמן [ממצרים]."; עי' לעיל תי' יח; תי' מ; אוצרות רמח"ל עמ' עה: "נגד כל עמך אעשה נפלאות - הנפלאות הם בסוד נ' שערי בינה - נ' פלאות"; תקט"ו ת' קנג: "ובשעה שיתגלה א' על מלך המשיח, מיד יצא משם בכמה פלאות, שנאמר בהם: מאת ה' היתה זאת, היא נפלאות בעינינו, מיד ה' בעוז ישמח מלך, וזאת א' שהיא עוז". אולם צריך לאמר שפלאות זה סוד הכתר - א', עי' אוצרות רמח"ל קעב: "פלאות עדותיך - ידוע כי התורה שרשה בח"ס, ונקראת פלאות לפי שהיא בא"א - פלא עילאה".

10. נ' פלאות - נ' רמז לינון: י - נוּן, דג בארמית זה נוּן, דג - יש לו עינא פקיא, וגם הדג הוא רמז לצדיק, עיין הערה הבאה.

11. עי' אדרא רבא ח"ג קכט, ע"ב; אדיר במרום עמ' ס: "והפרי ינתן בעין טובה שהיא בכח הארת עינא פקיא ועל כן שום עין הרע לא ישלט עלי", ועוד שם: "הדגים הם הרמז שבו נרמז עינא פקיא" - כמו שאצל הדג

מְשִׁיחָה, אִין עֵין רְעָה שׁוֹלְמַת שָׁם.¹²
 בְּאוֹתוֹ זְמַן: הוֹשִׁיעָה לֹא יִמְנָו וְזוֹרַע קָדְשׁוֹ
 (תְּהִלִּים צח, שָׁם), [יִמְנָו] זֶה מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד,
 [וְזוֹרַע] - מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף. וּבִשְׁעָה
 שֶׁהִתְחַבְּרוּ בְּאַחַד, יִמְנָו שׁוֹלֵמַי,¹³ וּמְשִׁיחַ בֶּן
 יוֹסֵף נֶצַל מִמּוֹת. וְזֶה סוּד, דְּגִים שְׁבִימִים.
 שְׁלֵמִיטָה [בְּעֵינַיִם שֶׁל ז'א] גְּרָאוֹת [אוֹתָן]
 הַדְּמִעוֹת. וּמָתִי? אֵלֶּא בְּזִמְנֵי שֶׁהִלֵּב
 מִתְעַצֵּב. וְזֶה סוּד: וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבוֹ
 (בְּרֵאשִׁית ו,ו), שֶׁהָרִי לְלֵב מְגִיעִים הַדְּבָרִים.
 מָהוּ וַיִּתְעַצֵּב? אֵלֶּא בְּגַלְל עֲצָבוֹן שֶׁל אָדָם.
 וּבְזִמְנֵי שֶׁהִלֵּב הָיָה מִתְעַצֵּב, אִשׁ גְּדֻלַּת
 שָׁם, וְעוֹלָה לְעֵינַיִם. אִזּוֹ הַעֵינַיִם
 מִתְּלַהֲמוֹת, וְדְמִעוֹת נִשְׁפָּכוֹת לַחֲוִי, וְאֵלוֹ
 מִיָּם מְרִים (ע"פ שְׁמוֹת, טו,בג). אֲבָל לְמַעַלָּה
 יֵשׁ מִיָּם עֲלִיוֹנִים מִתּוֹקִים וּמְבִשְׂמִים,
 שְׁנִמְשָׁכִים מְאוֹתָהּ חֲכֵמָה סְתִימָה.
 וְעֲלֵיהֶם כְּתוּב: רַחֲצוֹת בְּחֵלֶב יִשְׁבוֹת עַל
 מְלֵאֹת (שִׁיר ה,יב).¹⁴ וְזֶה סוּד דְּגִים שְׁבִימִים.
 וַיִּוֹסֵף, נֶאֱמָר עֲלָיו: בֶּן פֶּרֶת עָלִי עֵין
 (בְּרֵאשִׁית מט,כב), וְזֶה מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף
 [שְׁצָרִיד] לְהַצִּילוֹ מִמּוֹת [עַל יְדֵי] הָאוֹר
 שֶׁל הָעֵין הַעֲלִינָה הִיא [שֶׁל אָרִיד].

דָּוִד וּמְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף. דְּבִשְׁעָתָא
 דְּאַתְחַבְּרָן בְּחָדָא, יִמְנָא שְׁלֵיט וּמְשִׁיחַ
 בֶּן יוֹסֵף אֲשֶׁתְּזִיב מִמוֹתָא. וְרָזָא דָּא דְּגִים
 שְׁבִימִים. דְּלִתְתָּא אֲתַחְזִין אֲנִי דְּמַעִין.
 בְּאֵן זְמַנָּא? אֵלֶּא בְּזִמְנָא דְּלֵבָא אֲתַעְצִיב.
 וְרָזָא דָּא וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבוֹ (בְּרֵאשִׁית ו ו)
 דְּהָא לְלֵבָא מְטָאן מְלִין. מָאי וַיִּתְעַצֵּב?
 אֵלֶּא בְּגִין עֲצָבוֹן דְּאָדָם. וּבְזִמְנָא דְּלֵבָא
 דָּא אֲתַעְצִיב, נוֹרָא דְּלִיק תְּמָן וְסִלִּיק
 לְעֵינַיִן. כְּדִין עֵינַיִן אֲתַלְהִיטוּ וְדְמַעִין
 אֲשֶׁתְּפָכְן לְבָר, וְאֵלִין מִיָּם מְרִים. אֲבָל
 לְעֵלָּא אִית מִין עֲלָאִין מְתִיקִין וּבְסִימִין
 דְּנִגְדִין מַהֲהִיא חֲכֵמָה סְתִימָאָה. בְּהוּ
 כְּתִיב רַחֲצוֹת בְּחֵלֶב יִשְׁבוֹת עַל מְלֵאֹת
 (שִׁיר ה יב). וְרָזָא דָּא דְּגִים שְׁבִימִים. וַיִּוֹסֵף
 אֲתַמַּר בְּה בֶּן פֶּרֶת עָלִי עֵין (בְּרֵאשִׁית מט
 כב) וְדָא מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף לְאֲשֶׁתְּזָבָא
 מִמוֹתָא בְּנִהִירוֹ דְּהִיא עֵינָא עֲלָאָה.

אין סתימת עינים כך באריך, כתוב: לא ינום ולא ישן, שם עמ' רפה: "אבל באריך לא נמצא כיסוי כלל... ובאמת משם יוצאים הדגים, שסודם בסוד היסוד העומד תמיד בתוך המים, שהוא היסוד בזמן הזווג. והוא סוד יוסף, שנאמר בו: בן פורת יוסף בן פורת עלי עין - שנפקח עליו העין העליון". עי' שם עמ' של: "זה פשוט כי עיני הא"א הם עין אחד לבד. ובאומר: עין ה' אל יראיו - נדע שהוא עין הא"א, וזהו: בן פורת יוסף בן פורת עלי עין. משמע שהוא עין העליון", עי' שם עמ' שכו: "ולכן כללות תיקון העין הזה אקרי עינא פקחא. כי כוח תיקונה להיות תמיד פקוחה לתיקון הכיסויים הסתומים למטה [בז'א]... אבל א"א להיות נשגב ומרום מן המעשה התחתונים, על כן לא תגיע אליו הסתימה, בסוד, העליון, ועינו אל יראיו". עי' לקמן תיקון מ"ד, הערה 31; תקט"ו, ת' קמא.

12. עיי"ש קל, ע"א.

13. עי' זהר פקודי ח"ב, רכה, ע"א.

14. עי' אדרא רבא ח"ג, קלו, ע"ב.

וְאִי תִימָא מַאי לְפָנֵי שְׁמֵשׁ? אֶלְא דָּא
 מִשָּׁה דְאִתְמַר בֵּיהּ פְּנֵי מִשָּׁה כְּפָנֵי
 חֲמָה (כ"ב עה.). רְזָא דְמִלָּה זְכַר
 וּנְקֵבָה בְּרָאָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם
 בְּיוֹם הַבְּרָאָם (שם ה ב.). וְרִזָּא דָּא וְ
 פְּשׁוּטָה, דְּכָר וְנוֹקְבָא מְסֻטְרָא דֵא"א,
 לְאִתְקַמָּא כְּלָא בְּיַחְוּדָא חֲדָא לְעֵלְמִין.
 וְדָא תְקוּנָא דִּיתְתַקֵּן בְּזִמְנָא דְמִלְכָּא
 מְשִׁיחָא. אָבַל לְבַתֵּר כִּי מַאִישׁ לְקַחְהּ
 זֹאת (שם ב כז). כְּדִין אִתְמַר בֵּיהּ כְּלַת
 מִשָּׁה (ע"פ במדבר ז א) דְאִתְּיַת
 לְזִמְנִין. וּבֵיהּ וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה (שמות
 כה ב) לְאֵהֲדָרְא לְהַ לְבַעְלָהּ, דְאִתְמַר
 בֵּיהּ בַּעַל אֲבִדָּה מְחֻזָּר עַל אֲבִדְתוּ
 (קידושין ב:). בְּגִין כֶּךָ לְפָנֵי שְׁמֵשׁ
 יְנוּן שְׁמוֹ, דְתְקוּנָא דְמְשִׁיחַ אֲזִדְמִן
 בְּקִדְמִיתָא. וְכִלְא בְּרִזָּא דְנִ', נִ'
 פְּלָאוֹת.

וְאִם תֵּאמַר, מַהוּ: לְפָנֵי שְׁמֵשׁ יְנוּן
 שְׁמוֹ? (תהלים עבז) זֶה מִשָּׁה, שְׁנֵאמַר
 בו: פְּנֵי מִשָּׁה כְּפָנֵי חֲמָה (כְּבֵא בְּתֵרָא
 עה,א). סוּד הַדְּבָר: זְכַר וּנְקֵבָה בְּרָאָם
 וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאָם
 (שם ה,ב). וְזֶה סוּד וְ פְּשׁוּטָה, זְכַר
 וּנְקֵבָה¹⁵ מִצַּד שֶׁל אַרְיָא אֲנַפִּין,¹⁶
 שְׂיִתְקַיְמוּ הַכֹּל בְּיַחְוּד אֶחָד לְעוֹלָם. וְזֶה
 תְקוּן שְׂיִתְקַן בְּזִמְנֵי שֶׁל מִלְכָּא הַמְּשִׁיחַ
 [שְׂיִהוּי תְקֻדָּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַשְׂכִּינָה
 כְּאַחַד]. אָבַל אַחַר כֶּךָ: כִּי מַאִישׁ לְקַחְהּ
 זֹאת (שם ב,כז). אִזּוּ נֵאמַר בֵּיהּ
 [בְּשִׂכְיִנְה]¹⁷: כְּלַת מִשָּׁה (ע"פ בַּמְדָּבָר
 ז,א), [כְּכִלְיָה] שְׂבָאָה לְפַעְמִים. וְעֵלְיָה
 [הַשְׂכִּינָה]¹⁸ [כְּתוּב]: וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה
 (שְׁמוֹת כה,ב), לְהַחְזִיר אוֹתָהּ לְבַעְלָהּ,
 שְׁנֵאמַר עֵלְיָה [עַל הַכִּלְיָה]: בַּעַל אֲבִדָּה
 מְחֻזָּר עַל אֲבִדְתוּ (קְדוּשִׁין ב,ב). לְפִיכָךְ
 [כְּתוּב]: לְפָנֵי שְׁמֵשׁ יְנוּן שְׁמוֹ, שְׂתַקוּן
 שֶׁל הַמְּשִׁיחַ נוֹעַד בְּהַתְחַלָּה [כְּכָר בְּזִמְנֵי
 מִשָּׁה, שֶׁהוּא הַשְׁמֵשׁ]. וְהַכֹּל בְּסוּד שֶׁל
 נִ', נִ' פְּלָאוֹת.

15. עי' זהר בהעלותך ח"ג, קנה, ע"א, ולעיל תי' יז.

16. בפרצוף אריך אנפין נמצאים ביחד זכר ונקבה כאחד, עי' קל"ח פתח עג, עמ' רנ; פתח עה, עמ' רנב.

17. עי' זהר שמות ח"ב, ה, ע"ב; שם קמ, ע"ב; קמה, ע"ב; ויקהל ד, ע"ב; נשא קמח, ע"א; רכו, ע"ב; ת"ז, תי' יב, כז, ע"א; מושג הזה "כלת משה" מובא כמה פעמים בכתבי רמח"ל ועינינו מבואר בסוד המרכבה דמות האדם והיחוד, גנזי רמח"ל, עמ' רסג-רסד: "ובסוד זה יש ג' נוקבין, דהיינו שכינה, שהיא מלכות שבמאורות, כנסת ישראל, שהיא כללות הנפרדים שנקשרים בה, ועמה מזדווגים הזכר, דהיינו המאורות: ואמנם עוד בחינה שלישית יש, ונקרא, "כלת משה", והוא התפשטות מן השכינה עצמה, והיא עשויה להזדווג בה הנשמות, שהם נעשים זכרים לגבה. ובכנסת ישראל נכללין כל ישראל בדוד; ולצורך כלת משה נכללים כל ישראל במשה, והוא מזדווג עמה, וה"ס הג' נשים שהזכירו בספר התיקונים".

18. עי' זהר תרומה קלה רע"א; קרח קעט, ע"א: "ואייהי שכינתא מסטר דימינא דאיהו חסד תרומה גדולה לכהן"; עקב רעב, ע"א.

בְּהוּא זְמַנָּא (תהלים כ ב) יַעֲנֵךְ ה' בְּיוֹם צָרָה (תהלים כב), לְהַצִּיל מוֹשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף מִמּוֹתָי. יִשְׁלַח עֲזָרָךְ מִקִּדְשׁ - זוּ הַשְּׂכִינָה [שְׁנִינְרָאָתָא עֲזָרָה],¹⁹ שְׁעוּלָה לְהִבְיָא לֹא חַיִּים מְלֻמְעָלָה, מִצֵּד שֶׁל חַיִּים הַעֲלִיזִים,²⁰ [וְזוּה] סוּד קִדְשׁ [חֲכֻמָּה - אֲבָא].²¹ וְכָל הַתְּקוּן נִמְשָׁךְ לְפִי תַמְדִּירָגוֹת. לְפִיכֵד: וּמְצִיזִין יִסְעָדָךְ, [צִיזִין] - זֶה מוֹשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף.²² אִזּוּ: יִזְכֵּר כָּל מִנְחָתְךָ - [יִזְכֵּר - זָכַר] לְתַנּוּן זָמְבָה בְּזָכַר, וּבִזְמַת יִנְצַל. וְעוֹלָתְךָ - זוּ הַשְּׂכִינָה שְׁעוּלָה מְגֻלּוֹת. יִדְשָׁנָה - בְּחֻמְשָׁה אֹר שֶׁל הַיְמִין. אִזּוּ: גְּרַנְנָה בִישׁוּעָתְךָ - בְּשִׁמְחָה שְׁלֵמָה, וְלֹא בְּבִכְיָה. בְּגִלְל: עֲתָה יִדְעִיתִי כִי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מוֹשִׁיחוֹ [מוֹשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף]. וּבְמִתְּנַן תוֹרָה [נְאֻמָּר] לְחַת הָאֲבָן (שְׁמוֹת כד, יב), ה"ה [חֻמְשׁ דְּבִרּוֹת וְחֻמְשׁ דְּבִרּוֹת] - יְמִין וְשְׂמָאל כְּאֶחָד. וְלַעֲתִיד לְבֹא [כְּתוּב]: אֲבָן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים הֵיחָה לְרֵאשׁ פְּנֵה (תהלים קיח, כב-כג): [אֲבָן] זֶה סוּד שְׁם [ב"ן, וְדַאי, יְמִין וְשְׂמָאל כְּאֶחָד. אִזּוּ: הוּא נִפְלְאָת בְּעִינֵינוּ (שְׁם), בְּגִלְל נ' פְּלֵאוֹת [אִימָא],²³ שְׁשֵׁם עוֹלָה [הַשְּׂכִינָה] וּמְבִיָּאָה חַיִּים לְמִטָּה, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר.

וְהִנֵּה אֲבָרְהָם הִנְקֵן הַחֲסִיד בְּאֵ, פָּתַח וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי: וְלִכְלֵל הִיד הַחֲזֻקָה:

בְּהוּא זְמַנָּא (תהלים כ ב) יַעֲנֵךְ ה' בְּיוֹם צָרָה לְשִׁיזְבָּא מוֹשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף מִמּוֹתָא. יִשְׁלַח עֲזָרָךְ מִקִּדְשׁ דָּא שְׂכִינְתָּא דְסַלְקַת לְאִיתְּאָה לֵה חַיִּים מְלֻעֵלָא מִסְטָרָא דְחַיִּי עֲלָאִי, וְרִזָּא קִדְשׁ. וְכָלֵא בְתַקוּנָא לְפּוֹם דְּרַגִּין אֲתַמְשָׁךְ. בְּגִין כְּךָ וּמְצִיזִין יִסְעָדָךְ דָּא צְדִיק מוֹשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף. כְּדִין יִזְכֵּר כָּל מִנְחָתְךָ לְאִתְּמַקְנָא נִיבְקָא בְדַכּוּרָא וּבְהֵאִי יִשְׁתַּזְיֵב. וְעוֹלָתְךָ דָּא שְׂכִינְתָּא דְסַלְקַת מְגֻלּוֹתָא. יִדְשָׁנָה בְּה' אֹר דִּימִינָא. כְּדִין גְּרַנְנָה בִישׁוּעָתְךָ בְּחֻדוֹתָא שְׁלִים וְלֹא בְּבִכְיָה. בְּגִין עֲתָה יִדְעִיתִי כִי הוֹשִׁיעַ ה' מוֹשִׁיחוֹ. וּבְמִתְּנַן תוֹרָה לְחַת הָאֲבָן (שְׁמוֹת כד יב) ה"ה יְמִינָא וְשְׂמָאלָא כְּאֶחָד. וְלְזַמְנָא דְאֵתִי (תהלים קיח כב-כג) אֲבָן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים הֵיחָה לְרֵאשׁ פְּנֵה, ב"ן וְדַאי, יְמִינָא וְשְׂמָאלָא כְּאֶחָד. כְּדִין הוּא נִפְלְאָת בְּעִינֵינוּ, בְּגִין נ' פְּלֵאוֹת, דְּתַמְנָן סַלְקַת וְאִיתְּאָת חַיִּי לְתַתָּא כְּמָה דְאִתְּמַר.

וְהוּא אֲבָרְהָם סְבָא חֲסִידָא אֲתִי פָּתַח וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי וְלִכְלֵל הִיד הַחֲזֻקָה:

19. זהר פנחס רכג, ע"א; ת"ז תי' ע, קלד, ע"א: "עזר - דא שכינתא, עלה אתמר: מצא אשה מצא טוב".

20. עי' בת"ז תי' כב, סז, ע"ב.

21. עי' זהר ב"ח כ"ג, מג, רע"ב; קה"צ, גזי רמח"ל עמ' קטו: "וקדש הוא חכמה"; תקט"ו תי' קיב; ת' קסא, ת' שעז; לעיל תי' ע: "קדש ודאי מסטרא דחכמה"; ת"ז תי' יב, כז, ע"א.

22. ציון בגימטריה קנ"ו כמו יוסף; עי' תנחומא ויגש פ"י: "כל הצרות שאירע ליוסף אירע לציון"; ולקוט שמעוני מלאכי פ"ג, ס' תקפט.

23. ע' זהר סוף ח"א, ס' כה, יג, ע"ב; הערה 9 בתיקון זה.

תְּקוּן אַרְבַּעִים וְאַרְבָּעָה

עליית השכינה עד כתר עליון

וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא
הַגָּדוֹל, אֵלֶּיךָ עֲשֵׂרְתָּ הַדְּבָרוֹת, חֲמוֹשׁ לְיָמִין
וְחֲמוֹשׁ לְשְׂמאל, בְּשֵׁם ב"ן וְדאי, [וְזֶה]
ה"ה. פֶּאן סוֹד [הַפְּסוּק]: אֵף יְדֵי יִסְדָּה
אַרְצָן וְיָמִינֵי מִפְּחָה שְׁמַיִם (יִשְׁעִיה מַחֲיָג).
וְזֶה סוֹד: וְהָיוּ לְאַחַדִּים בְּיָדְךָ (יְחֻזְקָא
לוֹי). שְׁעַל שֵׁם ב"ן [פְּתוּב]: וְהָיָה אוֹר
הַלְּבָנָה פְּאוֹר הַחֲמָה (יִשְׁעִיה לְכוּ),
שְׁמַלּוּי [אוֹתִיּוֹת הַמְּלוּי שְׁלוֹ] הוּא
כְּפִשׁוּט [פְּאוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם תְּפִשׁוּט הוֹי"ה],
כ"ו כ"ו? וְא' הוּא [סוֹד] אַחַד. א' וְאח"ד
הוּא [בְּגִמְטְרִיָּה] י"ד. לְפִיכָה,
לְאַחַדִּים [א' וְאַחַד] בְּיָדְךָ. וְא' הוּא
[מְרַבֵּת מְשַׁלֵּשׁ אוֹתִיּוֹת] יו"י, שֶׁהֵם
[כְּמַנְיָן] כ"ו, שְׁתֵּי פְעָמִים אַח"ד. וְשְׁתֵּי
יָדִים אֵלּוּ [הֵם כְּנֻגָד]: יָד שְׁלַל הַמְּלוּי [שְׁלַל
הַשֵּׁם], יָד שְׁלַל הַפְּשׁוּט [כְּנֻגָד אוֹתִיּוֹת
הַשֵּׁם בְּעֶצְמָם]. וְאֵלּוּ הֵם יָד הַגְּדוּלָּה, יָד
הַחֲזָקָה, יָמִין וְשְׂמאל. כָּל יָד [כְּנֻגָד] שְׁתֵּי
פְעָמִים אַח"ד שְׁהוּא כ"ו? לְפִיכָה,

וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא
הַגָּדוֹל, אֵלֶּיךָ עֲשֵׂרְתָּ אֲמִירָן ה' לִימִינָא וְה'
לְשְׂמאלָא בְּשֵׁם ב"ן וְדאי. ה"ה הַכָּא
רְזָא אֵף יְדֵי יִסְדָּה אַרְצָן וְיָמִינֵי טְפָחָה
שְׁמַיִם (יִשְׁעִיה מַחֲיָג). וְרְזָא דָא וְהָיוּ
לְאַחַדִּים בְּיָדְךָ (יְחֻזְקָא לֹז יז). דְּשֵׁם ב"ן
בֵּיה וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה פְּאוֹר הַחֲמָה
(יִשְׁעִיה לְכוּ) דְּמְלוּי אִיהוּ כְּפִשׁוּט כ"ו
כ"ו. וְא' אִיהִי אַחַד, א' וְאח"ד הָא י"ד.
בְּגִין כָּךְ לְאַחַדִּים בְּיָדְךָ. וְא' אִיהִי יו"י
וְדָא כ"ו, תְּרִין זְמַנִּין אַחַד. וְתְרִין יְדִין
אֲנוּן יָד בְּמְלוּי יָד כְּפִשׁוּט. וְאֲנוּן יָד
הַגְּדוּלָּה יָד הַחֲזָקָה, יְמִינָא וְשְׂמאלָא. כָּל
יָד תְּרִין זְמַנִּין אַחַד דְּאִיהוּ כ"ו. בְּגִין כָּךְ

1. כַּתְּבָאָר לְעִיל תַּחֲלִית ת"י מַג.

2. שֵׁם ב"ן נִכְתָּב בְּמִלּוּי: י"ד ה"ה ר"ו ה"ה. אוֹתִיּוֹת הַמְּלוּי הֵם: ר"ד, ה, ו, ה - בְּגִימְטְרִיָּה כ"ו. שֵׁם הוֹי"ה (פְּשׁוּט)
בְּגִימְטְרִיָּה כ"ו, וְשֵׁם ב"ן זֶה פְּעִמִּים כ"ו (פְּשׁוּט). זֶה סוֹד וְהָיוּ לְאַחַדִּים, פְּעִמִּים אַחַד שְׁהוּא הוֹי"ה (פְּעִמִּים
הוֹי"ה זֶה חֲמִשִּׁים וְשֵׁתִים - שֵׁם ב"ן); קל"ח פֶּתַח נָה עַמ' רז.

3. עֵי' בַּהֲקַדְמַת ת"ז טו, ע"ב, וְלְעִיל בְּסוֹף הַקְּדָמָה א'.

4. יד אַחַת כְּנֻגָד הַמְּלוּי שְׁהוּא כ"ו, וְיָד אַחַת כְּנֻגָד הַפְּשׁוּט שְׁהוּא כ"ו.

לְאֶחָדִים בְּיַדְךָ - בְּשֵׁתֵי הַיָּדַיִם, פְּעָמִים
אֶחָד לְכָל יוֹם, הַכֹּל [שֵׁתֵי הַיָּדַיִם] הוּא
[כְּמִנְיַן שֵׁם] ב"ן.

לְאֶחָדִים בְּיַדְךָ בְּתַרְיֵן יְדִינָה, תַּרְיֵן אֶחָד
כֹּלֵא אִיהוּ ב"ן.

וְתַרְיֵן זְמַנִּין י"ד אֲנוּן כ"ח, וְדָא כַּח
דְּחֻכְמָה, כַּח מָה, חֻכְמָה סְתִימָאָה, דְּתַמְנָן
מְקוּרָא דְּתַרְיֵן יְדִינָה אֲלִינָה. וְא' בַּה
אֲתַעְבְּדִית שְׂכִינְתָא אֲב"ן פְּגוּנָא דָא יוּד
הַה וְאוּ הַה. וְרָזָא דָא אֲבָן מְאָסוּ הַבּוֹנִים
(תְּהִלִּים קִיח כב). וְבַה תַּרְיֵן זְמַנִּין יָד,
יְהוּ"ה יוּד הַה וְאוּ הַה, יְהוּ"ה יוּד הַה
וְאוּ הַה. וְבַה אִיְהִי גֵן הַמְּלֶךְ בְּגֵן סְפָרִין
דְּאוּרִינְתָא, וְדָא לּוּחֹת הָאֲבָן. וְתַרְיֵן יְדִינָה
אֲנוּן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד וּמְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף
לְאַתְחַבְּרָא כַּחד, תַּרְוִיְהוּ בְּשִׁקּוּלָא חֲדָא
יְמִינָא וּשְׂמָאֲלָא. וְעוּד, לּוּחֹת הָאֲבָן
מְסֻטְרָא דְּחֻכְמָה וְדָא י', אֲבָן.

וְשֵׁתֵי פְּעָמִים י"ד הֵם כ"ח, וְזוּה כַּח
דְּחֻכְמָה [אוֹתִיּוֹת כ"ח מְחֻכְמָה], כ"ח
כַּח, חֻכְמָה סְתִימָאָה⁵, שְׁשֵׁם מְקוּרָא
שֵׁתֵי יָדַיִם אֲלוּ. וְעַל יְדֵי א' הַשְׂכִּינָה
נַעֲשִׂית אֲב"ן⁶, עַל דְּרָךְ זֶה: יוּד ה"ה
וְאוּ ה"ה. וְזוּה סוּד: אֲבָן מְאָסוּ הַבּוֹנִים
(תְּהִלִּים קִיח, כב). וְכוּ שֵׁתֵי פְּעָמִים י"ד:
יְהוּ"ה - יוּד ה"א וְאוּ ה"א [שֵׁם מ"ה,
וְסוּד הַכֹּל י"ד אוֹתִיּוֹת], יְהוּ"ה - יוּד
ה"ה וְאוּ ה"ה [שֵׁם אֲב"ן, סוּד הַכֹּל י"ד
אוֹתִיּוֹת]. וְכוּ [שֵׁם אֲב"ן, כְּמִנְיַן ג'ן].
הִיא גֵן הַמְּלֶךְ, בְּגֵן פְּרִשְׁוִית הַתּוֹרָה,⁷
וְזוּה לּוּחֹת הָאֲבָן. וְשֵׁתֵי הַיָּדַיִם הֵם
מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד וּמְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, לְהַתְחַבֵּר
כְּאַחַד, שְׁנֵיהֶם בְּהַשְׁוָאָה אַחַת, יְמִין
וּשְׂמָאֲלָא. וְעוּד, לּוּחֹת הָאֲבָן הֵם מְצַד
הַחֻכְמָה, וְזוּה [סוּד] י"א שְׁהִיא אֲבָן.⁸

וְבֵא וְרָאָה, סוּד כֹּל צְרוּפֵי הַשְּׂמוֹת
מִתְחַלְקִים עַל פִּי כְּמָה סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים,

וְתָא חֲזִי רָזָא דְּכֹלֵא צְרוּפֵי שְׂמָהָן
מִתְפָּרְשָׁן בְּכַמָּה רָזִין עֲלֵאִין, וְכֹלֵא

5. עי' פתחי חכמה ודעת, שערי רמח"ל, עמ' שע: "ופרטיות המחשבה הוא שורש הבינה - לצאת הדברים מן החכמה לפועל, וזהו חכמה [כח מה]"; אדיר במרום ח"א, עמ' סח: "כי חכמה סתימאה הוא שורש התורה, בסוד חכמה כ"ח מ"ה"; שם ח"ב, עמ' פא; תקט"ו תפלות ת' קלט, ת' קן (סוף).
6. השכינה היא מלכות, שם ב"ן, ועם א' היא אב"ן.
7. עי' ת"ז תי' כח, עב, ע"ב; ר' לעיל תי' מא, הערה 14, עיין אדיר במרום ח"א עמ' נג: "ובהיות זאת האבן [הקירטא] כלולה מן הכל, הרי כבר היא שלמה בכל כוח ועצמה הצריך לה. והיא באמת אבן, בסוד שם ב"ן, וא' מתחבר בו בסוד יה"ה דז"א, דהיינו י"י. והוא ג"ן, בסוד ג"ן סדרים דאורייתא. ואז הוא הולכת בכל תוקף אל ס"מ הרשע, ומכה אותו מכה שאין לו עוד תקומה".
8. עי' ת"ז תי' יח, לב, ע"א.
9. עי' שם בהקדמה, ח, ע"א.

והכל תלוי בשמו הקדוש [יהו"ה], כלל הכל. ובתחלה מתחלקים הצרופים לע"ב [לשבעים ושתיים שמות], בסוד של שלש אותיות [פל אחד], והם ע"ב¹⁰. ואחר כך השכינה משלימה הכל ליהו"ה¹¹, והם י"ב צרופים [של שם יהו"ה], וזה סוד י"ב שבמים¹². ומהצרופים של שלוש אותיות הם ע"ב זקנים. אבל שנים [מתוכם], נאמר עליהם: וישארו שני אנשים¹³ וגו' (במדבר יא,כו). והכל הצרף, ודאי, על פי מדרגות הסודות העליונים.

והנה הרועה הנאמן בא, פתח ואמר, רבי רבי, ודאי בשעה שעמדו ישראל על הר סיני, נאמר עליהם: והייתם לי סגלה (שמות יט,ה). יש סגול כמו זה ... , ויש סגלה - זו סגולתא - כמו זה סגול - מצד של שלשה אבות, חסד גבורה תפארת. סגלה [סגולתא] - זה אבא ואמא ודעת [עליון] שהוא [סוד] המזולא, שבו נכללו¹⁴ וזה סוד, שאז [בהר סיני] עלו ישראל למדרגות

בשמה קדישא כללא דכללא תליא. ובקדמיא מתפרשא צרופין לע"ב ברזא דתלת אתון ואנון ע"ב. לבתר שכינתא אשלימת פלא ליהו"ה ואנון י"ב צרופין. ורזא דא תריסר שבטין. ומצרופי תלת אתון אנון ע"ב זקנים. אבל תרין אתמר בהו וישארו שני אנשים וכו' (במדבר יא כו). וכלא אצטרף ודאי לפום דרגין רזין עלאין.

והא רעיא מהימנא אתי פתח ואמר, ר' ר' ודאי בשעתא דקמו ישראל על טורא דסיני אתמר בהו והייתם לי סגלה (שמות יט ה). אית סגול כגונא דא ... ואית סגלה דא סגולתא כגונא דא ... סגול מסטרא דתלת אבהן חסד גבורה תפארת, סגלה דא או"א ודעת דא מזולא דבה אתפלילו. ורזא דא דכדין סלקו

10. עי' בת"ז הקדמה, ח, ע"ב; "ואלין אינון ע"ב הוין דנפקין מן יו"ד ה"ו וי"ו ה"י: יהו, היו ההי, ההו, הוה, יחה..." וכן על זה הדרך סך הכל ע"ב (שבעים ושתיים שמות של שלוש אותיות כל אחד).

11. עי' ת"ז תי' י, כה, ע"ב, שהשכינה היא כנגד אות ה' אחרונה שבשם והיא משלימה את כולם.

12. עי' זהר קרח ח"ג, קעט, ע"ב.

13. על ע"ב זקנים, נראה שרבינו רומז כאן לשבעים איש מזקני העם שאסף משה רבנו אחרי תלונת המתאוים לבשר. ושם (במדבר יא, כה): וירד ה' בענן וידבר אליו, ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים... וישארו שני אנשים במחנה, שם האחד אלדד ושם השני מדד. ונראה ששבעים ושתיים, זה השבעים זקנים והשני אנשים.

14. מזלא, דיקנא של אריך. עי' שער הכוונות דרוש ה', עמידה, מא, ע"א; קל"ח פתח קיא, עמ' שיד-טו. עי' פתח קז: "כל התלת רישין של א"א מאירים בדיקנא, כי היא ממש גילוי ההנהגה הזאת של חד"ר". ובפתח קיא עמ' טו: "[אבא ואמא] נשרשים בסוד מזל נוצר ומזל ונקה בדיקנא עצמה בזמן התפשטה".

עליונות, עד אריך אנפין¹⁵ ודאי. ובכחינה זאת נתנה להם התורה בראשונה, ולגביה [נאמר]: לחת האבן (שם כד, כב).

בא וראה, שבאותה שעה [של מתן תורה] היו שני המאורות הגדולים [זו"ן] שוים באחד, ועם כל זה לא נשלם הדבר. ומהו השלמות [של הדבר]? אלא שישאל האל היו צריכים להתחזק השלמות בראוי שהשכינה כבר עלתה עד פתח, ונמצאת במשקל ושווי אחד עם בעלה [ז"א]. וזה סוד פתח, עליו [נאמר]: שני המאורות הגדולים (בראשית א, טו). אבל מצד שלמטה: המאור הגדול [...] המאור הקטן (שם, שם). ומצד זה [של הפתח] נתנה התורה בראשונה, כמו שנתבאר.

בא וראה, בגלל זה לא נתנה התורה אלא לאוכלי המן (מכילתא בשלה, ז),¹⁶ כמו שכתוב עליו: למען אנסנו הילוך בתורתו וגו' (שמות טז, ד). שלחם, [שבא] מצד שלמטה, יוצא מהגוף. אבל המן [שבא] מצד שלמעלה, אין בו פסלת, לפיכך הוא נבלע ברמ"ח אברים.¹⁷ ולפיכך המן הצריך בתחלה בשביל נתינת התורה.

ישאל לדרגין עלאין עד א"א ודאי. ומסטרך דא אתיהיב להו אורייתא בקדמיתא, ובה לחת האבן.

תא חזי דבההוא שעתא הוו תרין מאורות גדולים שוין פחדא, ועם כל דא לא אשתלימת מלה. מאי שלימו. אלא דישאל הא צריכין לאקמא שלימו פדקא יאות. דשכינתא כבר סליקת עד פתח, ואשתפכת בשקולא חדא בהדי בעלה. ורזא דא פתח, בה תרין מאורות הגדולים. אבל מסטרך דלתתא, המאור הגדול המאור הקטן. ומסטרך דא אתיהיב אורייתא בקדמיתא פמה דאמינא.

תא חזי בגין דא לא נתנה תורה אלא לאוכלי המן (מכילתא בשלה יז) דכתוב בה למען אנסנו הילוך בתורתו וכו' (שם טז ד). דנהמא מסטרך דלתתא, בגין פך נפיק מגופא. אבל מן מסטרך דלעלא דלית תמן פסלת, בגין פך נבלע ברמ"ח אברים. ובגין דא מן אצטריך בקדמיתא, למיהב אורייתא.

15. כדברי חז"ל: שנראה להם הקב"ה על הר סיני כזקן; זקן רמז לדיקנא של אריך אנפין; עיי' מכילתא בשלה פ"ד: "נגלה בסיני כזקן מלא רחמים".

16. ושם לשון המכילתא: "ר' שמעון אומר לא ניתנה התורה לדרוש אלא לאוכלי המן". עיי' תנחומא בשלה, אות כ'; ובילקוט שמעוני שמות טז, רנח: "לא ניתנה תורה לידרש אלא לאוכלי המן".

17. עיי' יומא עה, ע"ב; תהלים רבא מזמור עח: "והנה על פני המדבר דק מחוספס, שהיה נבלע ברמ"ח איברים כמנין מחספ"ס".

אָבֵל תָּא חֲזִי מַה פְּתִיב וַיִּסְעוּ מֵהַר ה' (במדבר י לג) דְּלָא בְּעוּ לְאַתְקִימָא בְּתַקוּנָא דָּא, דְּאִיהוּ תַקוּנָא עֲלָאָה זַתִּיר מִכָּל בְּנֵי עֲלָמָא. וּבִמְן אַתְמַר וּנְכַשְׁנֵי קֶצֶה בַּלְחָם הַקְּלוּקֵל (שם כא ה). פְּדִין נַחְתוּ לְתַתָּא לְמַהוּי פִּשְׁאָר בְּנֵי עֲלָמָא. וּבַעֲגָל אֲמָרוּ (שמות לב ד) אֱלֹהֵי אֱלֹהֵיךְ יִשְׂרָאֵל, אֱלֹהֵי לְתַתָּא וְלֹא לְעֵלָא. אֲשֶׁר הָעֲלוּךְ מֵאֲרִץ מִצְרַיִם הֵכָא ו', דְּבַרְזָא דָּא נִפְקוּ מִמִּצְרַיִם, וְהָא אַתְמַר כְּגַבּוּר עַל הַיָּם, וּמַהְכָּא תַלְתָּן סְטָרִין אַחְרָנִין בְּאַתְפִּשְׁטוּתָא דְּדַרְגִּין. וּבְגִין דְּלָא אֲקִימוּ יִשְׂרָאֵל תַקוּנָא בְּדָקָא יָאוּת לָא אֲשַׁתְּלִים תַקוּנָא. אָבֵל לְזַמְנָא דְּאֲתִי נְכוּן יְהִיהֵ הַר בֵּית ה' בְּרֵאשׁ הַהָרִים (ישעיה ב ב) דָּא כְּתֵר עֲלָאָה. פְּדִין וְהִזְהֵ אֹר הַלְבָנָה כְּאוּר הַחֲמָה (שם ל כו) וְדָאִי. בְּהֵוּא זְמַנָּא אֲשָׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים מֵאִין יְבוּא עֲזָרֵי דָּא שְׂכִינְתָּא, אִין - דָּא עֲתִיקָא קְדִישָׁא. מֵאִי יְבוּא.

אָבֵל פֹּא וְרָאָה מַה פְּתוּכִ: וַיִּסְעוּ מֵהַר יְהוָה (במדבר י לג), שְׁלָא רְצוּ לְעַמּוּד בְּתַקוּן הַיְהוּה,¹⁸ שְׁהוּא תַתְּקוּן הָעֲלִיּוֹן הַיּוֹתֵר [גְּדוֹל שְׁנַתָּן] לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם. וְעַל הַמְּן נֹאמְרִי: נִפְשְׁנוּ קֶצֶה בַּלְחָם הַקְּלוּקֵל (שם כא,ה). אִזּוּ יִרְדּוּ לְמַטָּה, לְהִיּוֹת כְּפִשְׁאָר בְּנֵי עוֹלָם.¹⁹ וּבַעֲגָל אֲמָרוּ: אֱלֹהֵי אֱלֹהֵיךְ יִשְׂרָאֵל (שְׁמוֹת לִב,ד), אֱלֹהֵי - [דְּהֵינּוּ] לְמַטָּה²⁰ וְלֹא לְמַעְלָה. אֲשֶׁר הָעֲלוּךְ מֵאֲרִץ מִצְרַיִם (שֵׁם שֵׁם,שֵׁם), כְּאִין ו' [שְׁל הָעֲלוּךְ], שְׂפִסּוּד זֶה יִצְאוּ מִמִּצְרַיִם,²¹ כְּמוֹ שְׁנֹאמְרִי: כְּגַבּוּר [עֲזִיר אֲנִפִין] עַל הַיָּם²² (תְּנַחֲמוּ אֶשְׁוֹן יְהוָה) וּמְכָאן הַסְטָרִין אַחְרָנִין תְּלוּיִם [כְּאַחֲוִרִים דְּזו"א] בְּהַתְּפִשְׁטוּת הַמְּדַרְגּוֹת, וְזֶה מַה שְׂבַקְשׁוּ. וּכְיִין שְׁלָא תַחְזִיקוּן יִשְׂרָאֵל הַתַּקּוּן [שְׁל הַר סִינַי] כְּרָאוּי, לֹא הַשְׁלֵם הַתַּקּוּן. אָבֵל לְעַתִּיד לְבוּא: נְכוּן יְהִיהֵ הַר בֵּית יְהוָה בְּרֵאשׁ הַהָרִים (ישעיה נב), זֶה כְּתֵר עֲלִיּוֹן. אִזּוּ: וְהִיהֵ אֹר הַלְבָנָה כְּאוּר הַחֲמָה (שֵׁם לִכּו), וְדָאִי. עַל אוֹתוֹ הַזְּמַן [כְּתוּב]: אֲשָׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים מֵאִין יְבוּא עֲזָרֵי (תְּהִלִּים קכא,א), [עֲזָרֵי] - זֶה הַשְׂכִּינָה [שְׁנַקְרָאת עֲזָר],²³ אִין - זֶה

18. והרי היו צריכים להחזיק השכינה למעלה בכתר. עי' גם כן שבת קטז, ע"א. התורה שנתנה בהר סיני היתה בבחינת כתר - דהיינו אצילות, בבחינת קבלה.
19. עי' יומא שם ובפרש"י.
20. בשעה שאמרו: "עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו" (שמות לב, א), לפנינו - דהיינו למטה - עי' לעיל בהקדמה א', וגם אלה רומז על ו' קצוות, ראה זהר ח"א, א, ע"ב, על: "מי ברא אלה".
21. עי' ת"ז תי' כב, סז, ע"א: ו' היינו בחי' הקב"ה, ד"א, שע"י ד"א (ו' קצוות) יצאו ממצרים.
22. עי' מכילתא בשלח פ"ד: ה' איש מלחמה - למה נאמר? לפי שנגלה על הים כגבור עושה מלחמה". שם יתרו פ"ה; ילקוט שמעוני פט"ו, ס' רמו; עי' זהר פנחס ח"ג, רל, ע"א.
23. זהר פנחס רכש ע"א; ת"ז תי' ע' קלד, ע"א; עי' לעיל תי' מג, לקמן תיקון מה, ד"ה: בהווא זמנא אתמר בישראל.

עתיקא קדישא. ²⁴ ומהו יבוא? אלא פאן
סוד עליון, כמו שאמר: אתי מלכנון
פלה אתי מלכנון תבואי ²⁵ (שיר ד, ח).

אלא הכא רזא עלאה כד"א אתי
מלכנון פלה אתי מלכנון תבואי (שיר ד
ח).

בא וראה, השכינה, ודאי היא קשר של
כל המדרגות, ועליה [נאמר]: תחלת
המחשבה [אין סוף], סוף המעשה
[השכינה]. ²⁶ והכל נקשר כד מהראש
של הכל עד הסוף של הכל. והשכינה
כד היא מקשרת הכל. לפיכך: מאין יבא
עזרי, זה און - פתר עליון [שהוא אין
סוף, בחי עתיק], שמשם מתחילה
השכינה לקשור קשרים. וסוד הדבר:
אשת חיל עטרת בעלה ²⁷ (משלי יב, ד).
וזה אבן שמעלים אותה עד אין תכלית
[אין סוף]. ²⁸ שהרי כל המדרגות נמדדו
על פי השעור הזה. וסודות אלו נמסרו
למי שזרע ללכת בדרך הסודות
העליונים כמו שראוי. ²⁹

תא חזי שכנינתא ודאי קשרא דכל דרגין
איהי, דבה תחלת המחשבה סוף
המעשה. וכלא אתקשר הכי מרישא
דכלא עד סופא דכלא. ושכינתא הכי
איהי קשורא דכלא. בגין כך מאין יבוא
עזרי, דא אין פתר עלאה דמתמן שראת
שכינתא לקשרא קשרין. ורזא דמלה
אשת חיל עטרת בעלה (משלי יב ד). ודא
אבן דסלקין לה עד אין תכלית. דהא
כלא בשיעורא דא אשתערו פלהו דרגין.
ורזין אליון אתמסרו למאן דידע למיהך
בארח רזין עלאין פדקא חזי.

בא וראה, הגם שהשכינה היא כלל
הכל, בזמן שנקבלה מראשית הכל עד
סוף הכל, אזי נועדה להיות בת זוג
למלך [הקדוש ברוך הוא - ז"א] ודאי,
וכך ראוי. וזה סוד: אתי מלכנון פלה

תא חזי עכ"ד דשכינתא איהי כללא
דכלא, בזמנא דמשירותא דכלא
אתכלילת עד סופא דכלא, כדין אנדמנת
למהוי בת זוג למלכא ודאי, והכי

24. עי' אדרא זוטא ח"ג, רפח, ע"ב.

25. אתי - זה רמז לעתיקא קדישא, שממנו הכל; כלה - רמז לשכינה, השכינה באה מעתיק, דרך הלבנון - אולי זה סוד החסדים. עי' זהר פנחס ח"ג, רכו, ע"א; לקמן תיקון סז.

26. עי' לעיל תי' לט, הערה פ. וצ"ל שכבר בתחילת המחשבה היתה השכינה, וז"ס עטרת בעלה. עי' קל"ח פתח קד ח"ד: "סוד זה הוא אשת חיל עטרת בעלה, שהיא השכינה, שזה כח השכינה שנקראת אבן דזרקין לה עד א"ס, והיינו כי היא תחילת המחשבה".

27. עי' תי' תי' י', כד, ע"ב; אשת חיל היא המלכות נמצאת בעטרה - בכתר.

28. עי"ש, לעיל תיקון לט.

29. עי' תי' לט בדבר אברהם סבא; עיין יחוד הגן, אדיר במרום עמ' מא.

(שיר שם, שם), אף על פי שהיא עולה עד האין סוף, היחוד שלה בכּוֹן זוגה, [כמו שכתוב]: אֲתִי מְלַבְּנוֹן תְּבוּאֵי (שם, שם). לפיכך: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה (תהלים שם,שם), [עזרי] - זו אימא שְׁנַמְצֵאת עִם הו"ה [ז"א], והיא שְׁעֵשְׂתָה שְׁמִים וְאַרְצָן [זו"ן]³⁰, שְׁהֲרִי הִיא בּוֹנֵה אוֹתָהּ [את המלכות, ארץ] בְּנֵינ פְּרָאוֹי לְהִתְחַבֵּר עִם הַמֶּלֶךְ [עם ז"א, שְׁמִים].

אֲתַחְזִי. וְרָזָא דָּא אֲתִי מְלַבְּנוֹן כְּלָה, אָף עַל גַּב דְּאִיְהִי עַד אֵין סוּף סְלִקְתָּ, יְחוּדָא דִּילָה בְּבֵת זוגה, אֲתִי מְלַבְּנוֹן תְּבוּאֵי בְּגִין כֶּךָ עֲזָרִי מֵעַם ה' דָּא אִימָא דְקִנְיַת עִם ה', וְאִיְהִי דְעֵבִידַת שְׁמִיא וְאַרְעָא, דְּהָא אִיְהִי בְּנִיַּת לָהּ בְּנִנְנָא כְּדָקָא יְאוּת לְאַתְחַבְּרָא בְּהַ בְּמִלְפָּא.

בֹּא וְרָאָה, בּוֹמֵן שְׁתַּעֲלָה הַשְּׂכִינָה עַד הַהוּא כְּתָר עֲלִיּוֹן, שְׁכָתוּב עֲלֶיהָ: נְכוֹן יְהִיָּה הַר בֵּית ה' בְּרֹאשׁ הַהָרִים (ישעיה בב), אִזּוּ יִתְקַן הָעוֹלָם אַחֲרֶיהָ תְּקוּן פְּרָאוֹי. וּבּוֹמֵן הַהוּא: אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ (תהלים שם,ג) [רִגְלֶךָ] - זֶה מוֹשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף. וְאִימָתִי? אֵלָּא בּוֹמֵן שׁ: אֵל יָנוּם שְׁמֶרְךָ - זֶה עֲתִיקָא קְדִישָׁא, שְׁעֲלִיּוֹ [נְאֻמֶּר]: הִנֵּה עֵין יְהוָה אֵל יִרְאוּי³¹ (שם לג,יח), [יִרְאוּי] זֶה מוֹשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף³² שְׁכַלְמֵ תְלוּוִים בּוֹ. לְמוֹחֲלִים לְחֶסְדוֹ (שם שם,שם) - שְׁכַךְ הִתְחַבְּרוּ [הַעֲנִיּוֹם] לְמַעַלָּה, יְמִין [חֶסֶד] וּשְׂמָאל [יְרָאָה, גְּבוּרָה] כְּפִאָּחַד. וּלְמַטָּה: וְהָיוּ לְאַחֲרֵים

תָּא חֲזִי בּוֹזְמָנָא דְתַסְתַּלַּק שְׁכִינְתָּא עַד הַהוּא כְּתָר עֲלָאָה, דְּכְתִיב בְּהַ נְכוֹן יְהִיָּה הַר בֵּית ה' בְּרֹאשׁ הַהָרִים, כְּדִין אַבְתְּרָה יִתְתַּקַּן עֲלִמָּא תְּקוּנָא כְּדָקָא יְאוּת. כְּהַהוּא זְמַנָּא (תהלים שם ג-ה) אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ דָּא מוֹשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף. אִימָתִי. אֵלָּא בּוֹזְמָנָא דָּאֵל יָנוּם שְׁמֶרְךָ דָּא עֲתִיקָא קְדִישָׁא, דְּכִּבָּה (שם לג יח) הִנֵּה עֵין ה' אֵל יִרְאוּי דָּא מוֹשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף וְכִלְהוּ דְתַלְזָן

30. עי' ת"ז תי' ע', קלג, ע"ב; אימא בנתה פרצוף ז"א (שמנים) ונוקבא (ארץ).

31. עי' אדרא רבא ח"ג, קכט, ע"ב; בא"א [שעליו כתוב: לא ינום ולא ישן] יש עין אחת, והיא עינא פקיא, ואינה נסגרת; עיין אדיר במרום עמ' ש: "בא"א... נעשה הכל עין אחת לבד, בסוד: הנה עין ה' אל יראי"; שם עמ' רפה: "והנה האדם למטה הוא בצורת זעיר ונוקביה, ולכן יש הכיסויים [עפעפיים]... אבל באריך לא נמצא כסיו כלל"; עי' שם רצז-רצט, שכג; לעיל תיקון מג הערה 11 ו-12; עין לקמן באירא קדישא, תי' סט; תקט"ו ת' קמא: "ומצד אריך: העם ההולכים בחושך ראו אור גדול, וזה אור של עינא פקיא שנא' בו לא ינום ולא ישן שומר ישראל, למי נפקח זה אלו למי שמקוה לך, דכתיב הנה עין ה' אל יראי למיחלים לחסד".

32. שגם על יוסף נאמר: בן פורת יוסף, בן פורת עלי עין. עין ולא עינים, מכאן שעין אחת משגיחה על יוסף, טוב עין; עי' אדיר במרום עמ' רפה: "והוא סוד יוסף שנאמר בו: בן פורת יוסף בן פורת עלי עין שנפקח עליו העין העליון... של אמא". עי' עוד שם עמ' של; לעיל תיקון מג, הערה 12.

בִּידֵךְ (יחזקאל לו, ז), לְהַצִּיל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף מְמוֹת, בַּחֲבוּר שִׁיתְחַבֵּר בּוֹ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. וְזֶה סוּד: הַגָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן (תהלים, קכ"א, ר), שְׁלֹמֹמֶטָה [בְּעֵינַיִם שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין] נִמְצָאִים נִימִין [כְּלוּמֵר] שְׁעָרוֹת עַל הָעֵינַיִם, וּבְגִלְגָּם נִסְתַּתְמוּ הָעֵינַיִם [שְׁלוֹ] לְפַעֲמַיִם.³³ אָבֵל לְמוֹעֵלָה [בְּאֵרֶיךָ]: לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן - שְׁעֵינִי [שְׁלוֹ] פְּקוּחָה הִיא תְּמִיד.³⁴ וְלִמָּה? אֵלֶּא בְּגִלְגָּל [הָעֵינִי] שְׁמֵאל שְׁחֹר לְיָמִין.³⁵ אִזּוּ: יְהוָה שְׁמֶרְךָ (שֵׁם, שֵׁם, ה) - לְמְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף. יְהוָה צִלְךָ עַל יַד יְמִינְךָ, [יְמִינְךָ] - זֶה מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. יוֹמָם הַשְּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה (שֵׁם שֵׁם, ו) - [הַשְּׁמֶשׁ] זֶה חֶסֶד עֲלִיוֹן שְׁמֵתְפַשֵּׁט בְּכָל הַמְּדֻרְגוֹת³⁶ כְּדֵי לְתַקֵּן אוֹתוֹ. אִזּוּ יוֹמָם מִתְחַזֵּק בְּשִׁמְשׁ לְהַמְתִּיק אֶת כָּל הַדִּינִים, בְּזִמְנֵן שֶׁהוּא [הַשְּׁמֶשׁ] שׁוֹלֵט. וְיָרַח [בְּלִילָה] בְּרָרְךָ זֶה, בְּסוּד שֶׁל יוֹמָם הוּא מִתְחַזֵּק, שְׁנֵאמַר בּוֹ: וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה (יִשְׁעִיהָ לְכוּ). אִזּוּ: יְהוָה יִשְׁמְרְךָ מִכָּל רָע (שֵׁם שֵׁם, ו), [כָּל רָע] - זֶה גּוֹג, בְּזִמְנֵן שִׁיתְחַבְּרוּ אַחֲרָיו כָּל הַטְּמֵאוֹת, [אִזּוּ]: יִשְׁמַר אֶת נַפְשְׁךָ. יְהוָה יִשְׁמַר צִאתְךָ (שֵׁם שֵׁם, ח) - בִּיצִיאָה לְמִלְחָמָה מִתּוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם, וּבּוֹאֶךָ - בְּזִמְנֵן שְׁלֵלְךָ [מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף] בְּתוֹךְ הַקְּלָפוֹת כְּדֵי לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ. אִזּוּ הַתְּקוּן יִשְׁלַם לְעוֹלָמִים, [כְּפִתּוּב:] מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְדָאֵי.

בַּה, לְמִיחָלִים לְחֶסְדוֹ דְּהַכִּי אֲתַחְבְּרוּ לְעֵלָא יְמִינָא וּשְׁמֵאלָא כְּחָדָא. וְלִתְתָא וְהָיוּ לְאַחֲדִים בִּידֵךְ לְאַשְׁתּוּבָא מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף מְמוֹתָא, בְּחֲבוּרָא דְאַתְחַבֵּר בַּה בְּמְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. וְרָזָא דָא הַגָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. דְלִתְתָא קִימִין נִימִין שְׁעָרֵי עַל עֵינַיִן, וּבְגִינִיהוּ אִסְתַּתְמָן עֵינַיִן לְזִמְנִין. אָבֵל לְעֵלָא לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, דְעֵינָא פְּקִיחָא אִיהוּ תְּדִיר. אֲמַאי. אֵלֶּא בְּגִין שְׁמֵאלָא דְאַתְהֵדֵר לְיְמִינָא. כְּדִין ה' שׁוּמְרְךָ לְמְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף. ה' צִלְךָ עַל יַד יְמִינְךָ דָא מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. יוֹמָם הַשְּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה דָא חֶסֶד עֲלָא דְאַתְפַּשֵּׁט בְּכָל דְרָגִין לְאַתְקְנָא לִזְנֵן. כְּדִין יוֹמָם אֲתַתְקַף בְּשִׁמְשׁ לְבַסְמָא כְּלָהוּ דִינִין בְּזִמְנָא דְאִיהוּ שְׁלִיט. וְיָרַח כְּגוֹנָא דָא כְּרָזָא דִיוֹמָם אֲתַתְקַף, דְאַתְמַר בַּה וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה. כְּדִין ה' יִשְׁמְרְךָ מִכָּל רָע דָא גּוֹג, בְּזִמְנָא דִּיתְחַבְּרוּן כְּלָהוּ מְסֻאָבִין אֲבַתְרָה, יִשְׁמַר אֶת נַפְשְׁךָ. ה' יִשְׁמַר צִאתְךָ, בְּמַפְקָה לְאַגְחָא קְרָבָא מְגוּ יְרוּשָׁלַיִם. וּבּוֹאֶךָ, בְּזִמְנָא דִּיהֶךָ גּוּ קְלִיפִין לְתַבְרָא לִזְנֵן. כְּדִין תְּקוּנָא יִשְׁתַּלֵּם לְעוֹלָמִין, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם וְדָאֵי.

33. עי' אדרא רבא ח"ג, קלו, ע"ב.

34. עיי"ש; אדיר במרום עמ' רפה.

35. שם קכט, סע"ב.

36. עי' ע"ח שער כב, פה, כלל ז', ח"ב, ו, ע"ד.

תְּקוּנַת אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה

עליית השכינה במתן תורה עד עתיקא קדישא

קָם אֱלֹהֵינוּ נְבִיאָה מְהִימָנָא פְּתַח
 וְאָמַר, ר' ר' וְזַפְאָה חוּלְקֵיהּ דְּרִזִּין עֲלֵאִין
 דְּמֵאֲרֵךְ אֲתַגְלִין לָךְ. וְלִכְלַל הִזְזָקָה
 דָּא ז"א. וְלִכְלַל הַמּוֹרָא הַגְּדוֹל דָּא עֲתִיקָא
 קְדִישָׁא. וְרָזָא דָּא ה' הוּא הָאֱלֹהִים
 (מַלְכִים א, יח לט). ה' בְּעֲתִיקָא. הוּא
 הָאֱלֹהִים בְּזַעִיר אֲנִפִּין. דְּבַהֲהִיא שְׁעֵתָא
 סְלִיק ז"א לְגַבֵּי עֲתִיקָא קְדִישָׁא. בְּהַהוּא
 זְמַנָּא (שְׁמוֹת יט ה-ו) וְהֵייתָם לִי סִגְלָה
 בְּנוֹקְבָא. וְאַתֶּם תְּהִיוּ לִי בְּזַעִיר אֲנִפִּין.
 מִמְּלַכְתַּת כְּהֻנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ בֵּא"א. וְדָא
 כְּהֵן גְּדוֹל דְּמִגְּהַת תְּלִין ח' בְּגָדִים לְתַתָּא.
 דְּד' קְדָמָאִין אֲנוּן ד' אוֹתִיּוֹת הַנּוֹי"ה
 חֲדָא. וְתַרְיִן אַחֲרֵינִין נְפָקִין מִינָהּ, וְאֲנוּן
 בְּח' אַחֲרֵינִין. קְדָמָאִין אֲנוּן שְׁרָשָׁא.
 תְּנַנְיִן נְפָקִין מִגּוֹ קְדָמָאִין.

קָם אֱלֵיהּ הוּא הַנְּבִיאָה הַנְּאֻמָּן, פְּתַח
 וְאָמַר, רְבִי רְבִי, אֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ שְׁפֹדוֹת
 עֲלִיוֹנִים שֶׁל רְבוּנְךָ נִתְּנָלוּ לָךְ. וְלִכְלַל הַיָּד
 הַחֲזָקָה - זֶה זַעִיר אֲנִפִּין. וְלִכְלַל הַמּוֹרָא
 הַגְּדוֹל - זֶה עֲתִיקָא קְדִישָׁא [אֲרִיךְ
 אֲנִפִּין]. וְזֶה סוֹד: יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
 (מְלָכִים א יח, לט). יְהוָה - בְּעֲתִיקָא
 קְדִישָׁא. הוּא הָאֱלֹהִים - בְּזַעִיר אֲנִפִּין.
 שְׁפֹשְׁעָה הַהִיא עֲלֶיהָ זַעִיר אֲנִפִּין אֲצִל
 עֲתִיקָא קְדִישָׁא. בְּאוֹתוֹ זְמַן: וְהֵייתָם לִי
 סִגְלָה (שְׁמוֹת יט, ה) [סִגְלָה] - בְּנוֹקְבָא.
 וְאַתֶּם תְּהִיוּ לִי (שֵׁם, שֵׁם, ו), [לִי] - בְּזַעִיר
 אֲנִפִּין. מִמְּלַכְתַּת כְּהֻנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ -
 בְּאֲרִיךְ אֲנִפִּין. וְזֶה כְּהֵן גְּדוֹל, שְׁמִנּוּ
 תְּלוּיִם שְׁמוֹנָה בְּגָדִים לְמִשְׁחָה. שְׁאֲרִיבְעָה
 [בְּגָדִים] רֵאשׁוֹנִים, הֵם [בְּנִגְדֵי] אַרְבַּע
 אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַנּוֹי"ה אַחַת.² וְשְׁנֵי אֲחֵרִים
 [שְׁתֵּי הַיּוֹי"ת] יוֹצְאִים מִמֶּנָּה, וְהֵם
 שְׁמוֹנָה [בְּגָדֵי כְּהֻנָּה] אֲחֵרִים. הַרְאִשׁוֹנִים
 הֵם הַשְּׂרָשׁ, וְהַשְּׁנָיִם יוֹצְאִים מִתּוֹךְ
 הַרְאִשׁוֹנִים.

בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲתַמַּר בִּישְׂרָאֵל (דְּבָרִים לג
 כט) אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל מִי כְּמוֹךְ. דְּמִלְאֲכֵי

בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲתַמַּר בִּישְׂרָאֵל (דְּבָרִים לג
 כט) אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל מִי כְּמוֹךְ. דְּמִלְאֲכֵי

1. עיין עניני ר"ה ויר"כ, כוונת הנעילה עמ' 73: "ולכן אומרים: ה' הוא האלקים, היינו: ה' - בא"א, הוא האלקים - בד"א; ה' בד"א, הוא האלקים בנוקבא".

2. עי' הקדמת ת"ז, ג, ע"ב. - אפשר, ע"ע פח"ד, סי' י.

הַשְּׂרֵת מֵאוֹרָא נְפָקִין, יִשְׂרָאֵל מִזוּ"נ.
 בְּהֵוּא זְמַנָּא זוּ"נ סְלִקוּ עַד עֲתִיקָא
 קְדִישָׁא וְיִשְׂרָאֵל סְלִקִין אַבְתְּרִיהוּ וְאֲנִין
 לְעֵלָא מִמְלָאכֵי הַשְּׂרֵת. וְרָזָא דָּא עִם
 נוֹשַׁע בְּהוּ סְלִקִין בְּסִלְקוֹ דִּילֵהּ. מְגִ"ן
 עֲזָרְדָּ, דָּא שְׂכִינְתָּא דְאַתְתְּקִנְתָּ בְּרָזָא
 דְתַלְתָּ א"ל דְלְעֵלָא. וְאֲשֶׁר חֲרַב גְּאֹתְדָּ
 דָּא לִימִינָא וְדָא לְשְׂמָאלָא. וְחֲרַב דָּא
 רִי"ו. וּבְגִין דְסִלְקוּ לְעֵלָא מֵאוֹרָא אֲתַמַּר
 בְּהוּ מְלָכֵי צְבָאוֹת יְדִדוֹן יְדִדוֹן (תְּהֵלִים סח
 יג). דִּישְׂרָאֵל לְעֵלָא וּמְלָאכֵי הַשְּׂרֵת
 לְתַתָּא. רָזָא דְכָלָא יו"ה, וְדָא תְקוּנָא
 בְּדָקָא יְאוּת, תְקוּנָא דְאַתְתְּקִין בְּתַלְתָּ
 קְטְרִין דְמַהִימְנוּתָא.

הַשְּׂרֵת יוֹצֵאִים מֵאֲבָא וְאִימָא,³ יִשְׂרָאֵל
 [יוֹצֵאִים] מוֹעִיר אֲנִפִין וְנוֹקְבִיהָ,⁴ בְּאוּתוּ
 זְמַן זוּ"ן עָלוּ עַד עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְיִשְׂרָאֵל
 עוֹלִים אַחֲרֵיהֶם, [וְכַד] הֵם לְמַעְלָה
 מִמְלָאכֵי הַשְּׂרֵת. וְזֵה סוּד: עִם נוֹשַׁע
 בִּיהוּהָ (שֵׁם שֵׁם, שֵׁם) - [זו"א], שְׁעוֹלִים
 לְפִי עֲלִיתוּ. מְגִ"ן עֲזָרְדָּ - זוּ שְׂכִינָה
 [נוֹקְבָא - שְׂנַקְרָתָא עֲזָרָה]⁵ שְׂמַתְקִנְתָּ
 בְּסוּד שֶׁל שְׂלֵשָׁה א"ל [כְּמִנְיַן מְגִ"ן]
 לְמַעְלָה.⁶ וְאֲשֶׁר חֲרַב גְּאֹתְדָּ - זֵה [זו"א]
 לְיָמִין וְזֵה [נוק'] לְשְׂמָאל, וְחֲרַב זֵה
 [כְּמִנְיַן] רִי"ו. וּבְגִלָּל [שִׁישְׂרָאֵל] עָלוּ
 לְמַעְלָה מֵאֲבָא וְאִימָא, נְאֻמַּר לְגַבְיָהֶם:
 מְלָכֵי צְבָאוֹת יְדִדוֹן יְדִדוֹן (תְּהֵלִים סח, יג).
 שִׁישְׂרָאֵל לְמַעְלָה וּמְלָאכֵי הַשְּׂרֵת לְמַטָּה.
 סוּד הַכֵּל הוּא יו"ה [עֲתִיקָא קְדִישָׁא,
 זְעִיר אֲנִפִין וְנוֹקְבָהּ], וְזֵה הַתְּקוּן בְּרִאוּי,
 תְקוּן שְׂתַקוּן בְּשְׂלֵשָׁה קְשָׁרִים שֶׁל
 הָאֲמוּנָה.⁸

וּבְזְמַנָּא אַחְרָא אֲתַמַּר הו"י גוֹי חוּטָא
 (ישעיה א ד) דְכָלָא אֲתַהֲדֵר לְאַחְוָרָא, ה'

וּבְזְמַן אַחַר, [בְּגִלּוֹת], נְאֻמַּר: הו"י גוֹי
 חוּטָא (ישעיה א, ד), שְׁהַכֵּל חֲזוֹר לְאַחֹר,

3. עי' שער הפסוקים יא, ע"ג, ד"ה: ועתה.
4. עי' עץ חיים שער טל, פ"ד, ח"ב, ע, ע"ב.
5. ת"ז תי' ע, קלד, ע"א; ראה לעיל תיקון מג; מה.
6. והוא תי' ראשון דדיקנא דאריק, עי' לקמן תי' סט, באידרא שם.
7. ר"ו, והם אותיות שבשם ע"ב (372) "וה"ס ע"ב תיבין של "ויסע ויבא ויט" דשרשם ע"ב, עץ חיים שכה פ"ב כלל טו; אולם כנגד ר"ו ישנם הרבה מקבילות בגימטריה; וענינו בדרך כלל גבורות, עיין לקמן תי' ע: "בחרב - דאיהו ר"ו וחר"ב פיפיות בידם, דנפיק מהאי ח"ס"; לעיל תיקון יב, בסוף: " ר"ו דא גבור"ה."
8. תלת קטרין דמהימנותא, ביטוי זה נמצא בזוהר פעמיים. בפרשת בוא, לח ע"א, ושם נאמר שהמצרים שיעבדו את ישראל על ידי שלושה כוחות הטומאה של הס"א, ורק בזכות "אברהם יצחק ויעקב דבזכותכון שריאו קטרין וקב"ה דכר תלת קטרי מהימנותא דלכון, הה"ד:ויזכור אלוקים את בריתו את אברהם..."; עי' עוד שם ח"ג לו ע"א: "ובגין דאיהו [התורה] שמא קדישא פתחת בב"ת, דאיהי כללא דשמא קדישא בתלת קשרי מהימנותא".

ה' לִפְנֵי ו', ו' לִפְנֵי י'. וְכַאֲן תִּלְוִי סוּד
הַגְּלוּת. וְהִגְאֵלָה, ה' עוֹלָה בּו', ו'
מִתְחַבֵּר בְּה' [ו' תְּקוּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, ה'
שְׂכִינָה, י' א"א הַמְּחַבְּרִים] וְהַכֵּל עוֹלָה
בְּי' לְתַקֵּן הַמְּדַרְגּוֹת, תְּקוּוֹן [זֶה] יַעֲמֹד
אַחֲרֵי שְׁלֹטוֹן הַרְשָׁעִים. אָבֵל בְּזִמּוֹן שֶׁל
הַתְּקוּוֹן [הַסֵּדֵר הוּא] יו"ה. ה' בְּשָׁנִים
מִתְחַלֶּקֶת, שְׂכִינָה עֲלִיזָה שְׂכִינָה
תַּחְתּוֹנָה, וְזֶה יוה"ה, תְּאוּמִים - [צִירוּף
מִזֵּל חֲדָשׁ] סִינּוֹ. וְשִׁבְתָּ זֶה עֲנִי, ע'דן
נִהָר ג'י, ¹⁰ שְׁלֹשָׁה קְשָׁרִים אֵלּוּ
שְׁנֵאֲמָרוּ. ¹¹ וְקָדָם שְׁנֵתְנָה תוֹרָה נְצִטוּ
[בְּנֵי יִשְׂרָאֵל] עַל הַשְּׁבֵת, ¹² לְהִיתְקֵן
בְּתְקוּוֹן זֶה. כְּמוֹ כֵן, [לִפְנֵי מִתֵּן תוֹרָה]
נְצִטוּ [כְּמָה] דִּינִים בְּמִרְה, ¹³ וְדָא, כְּדִי
לְגַרֵשׁ הַסְּטָרָא אַחֲרָא מֵהֶם. וְעוֹד, וְלִכְל
הִיד הַחֲזוּקָה:

לִגְבֵי ו', ו' לִגְבֵי י'. הֵכָא תִּלְיָא רְזָא
דְּגְלוּתָא, וּפְרָקְנָא ה' סְלֶקֶת בּו', ו'
אַתְחַבֵּר בְּה', כִּלָּא סְלִיק בְּי' לְאַתְקְנָא
דְּרַגִּין, תְּקוּנָא בְּתַר שְׁלֹטְנֵי דְחִיבִין קְאִים.
אָבֵל בְּזִמְנָא דְתְקוּנָא יו"ה. ה' בְּתַרִּין
אַתְפְּרֶשֶׁת, שְׂכִינָתָא עֲלָאָה שְׂכִינָתָא
תַּתְאָה, וְדָא יוה"ה תְּאוּמִים סִינּוֹ. וְשִׁבְתָּ
דָּא עֲנִי, ע'דן נִהָר ג'י, תִּלְתָּ קְטַרִּין
אַלִּין דְאַתְמָרוּ. וְעַד לָא אַתְיָהִיבֶת
אוּרִיתָא בְּשִׁבְתָּ אַתְפְּקֵדוּ (סְנַהֲדִרִין נו:)
לְאַתְתְּקְנָא בְּתְקוּנָא דָּא. כְּגוּנָא דָּא דִּינִין
בְּמִרְה אִפְקוּד וְדָא לְתַרְכָּא סְטָרָא אַחֲרָא
מִנְיָהּ. וְעוֹד וְלִכְל הִיד הַחֲזוּקָה.

9. עי' ע"ח ח"ב, דף א', ועוד חודש סיון הוא חודש של התורה.

10. עי' ת"ז בהקדמה יד, ע"א; תי' נה, פח, ע"ב: "ודא נהר יוצא מעדן, דאיהו סימן ענ"ג: ע'דן, נ'הר, ג'י"; עיין אדיר במרום ח"ב, עמ' יא: "זוה [חבור החיים] מתגלה בגן עדן, וסודו ענג - עדן נהר גן, שהם נר"י".

11. עי' הערה 8.

12. עי' סנהדרין נו, ע"ב.

13. עיי"ש